

Põhikohtuasja pooled

Hageja: EU

Kostja: PE Digital GmbH

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 14 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et selleks, et määrata kindlaks proportsionaalne summa, mille tarbija peab kauplejale maksuma juhul, kui tarbija on sõnaselgelt taotlenud, et sõlmitud lepingu täitmine algaks taganemistähtaja jooksul, ja tarbija ise lepingust taganeb, tuleb üldjuhul arvesse võtta lepingu esemeks olevate teenuste täismahus osutamise eest lepingus kokkulepitud hind ja arvutada maksmisele kuuluv summa proportsionaalselt ajaga. Üksnes juhul, kui sõlmitud lepingus on sõnaselgelt ette nähtud, et alates lepingu täitmise algusest osutatakse ühte või mitut teenust täies ulatuses eraldi ja hinna alusel, mis makstakse eraldi, tuleb ettevõtjale kõnealuse direktiivi artikli 14 lõike 3 alusel makstava summa arvutamisel arvesse võtta koguhind, mis niisuguse teenuse puhul on ette nähtud.
2. Direktiivi 2011/83 artikli 14 lõiget 3 koostoimes direktiivi põhjendusega 50 tuleb tõlgendada nii, et hindamaks, kas koguhind on selle sätte tähenduses ülemäära suur, tuleb arvesse võtta nii hind, mis on teenusel, mida asjaomane kaupleja pakub teistele tarbijatele samadel tingimustel, kui ka hind, mis on samaväärsel teenusel, mida teised kauplejad osutavad lepingu sõlmimise ajal.
3. Direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti m koostoimes selle direktiivi artikli 2 punktiga 11 tuleb tõlgendada nii, et tutvumisportaali kaudu isiksuse hinnangu koostamine selle portaali tehtud isiksusetesti põhjal ei kujuta endast „digitaalse infosisu“ üleandmist selle sätte tähenduses.

(¹) ELT C 27, 27.1.2020.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 8. oktoobri 2020. aasta otsus (Curtea de Apel Alba Iulia eelotsusetaotlus – Rumeenia) – FT versus Universitatea „Lucian Blaga“ Sibiu, GS jt, HS, Ministerul Educației Naționale

(Kohtuasi C-644/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 2000/78/EÜ – Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel – Artiklid 1, 2 ja 3 – Direktiiv 1999/70/EÜ – Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepe tähtajalise töö kohta – Klausel 4 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Meede, mille kõrgkool on võtnud riigisisest õigust kohaldades – Korralise õppejõu staatuse säilimine pärast seaduses ette nähtud pensioniikka jõudmist – Võimalus, mis on üksnes doktorantide juhendaja staatusega õppejõududel – Õppejõud, kellel see staatus puudub – Tähtajalised töölepingud – Madalam töötasu korraliste õppejõududega võrreldes)

(2020/C 414/17)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Iulia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: FT

Vastustajad: Universitatea „Lucian Blaga“ Sibiu, GS jt, HS, Ministerul Educației Naționale

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikleid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et need ei ole kohaldatavad riigisisestele õigusnormidele, mille kohaselt võivad ülikooli õppejõududest, kes jätkavad seal töötamist pärast seaduses ette nähtud pensioniikka jõudmist, vaid doktorantide juhendaja staatusega õppejõud säilitada oma korralise õppejõu staatuse, samas kui õppejõud, kellel ei ole doktorantide juhendaja staatust, saavad ülikooliga sõlmida üksnes tähtjalisi töölepinguid, millega kaasneb madalama töötasu maksmise kord võrreldes korraliste õppejõududega.
2. 18. märtsil 1999 sõlmitud tähtjalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klausli 4 lõiget 1, mis on ära toodud nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta, lisas, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selliste riigisiseste õigusnormide kohaldamine, mille kohaselt võivad ülikooli õppejõududest, kes jätkavad seal töötamist pärast seaduses ette nähtud pensioniikka jõudmist, vaid doktorantide juhendaja staatusega õppejõud säilitada oma korralise õppejõu staatuse, samas kui õppejõud, kellel ei ole doktorantide juhendaja staatust, saavad ülikooliga sõlmida üksnes tähtjalisi töölepinguid, millega kaasneb madalama töötasu maksmise kord võrreldes korraliste õppejõududega, tingimusel et esimese kategooria õppejõud on teise kategooria õppejõududega võrreldavad tähtajatute töölepingutega töötajad ning et eelkõige tasustamist puudutavat erinevat kohtlemist ei õigusta objektiivne põhjus; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 406, 2.12.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 8. oktoobri 2020. aasta otsus (Bundesfinanzhofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt D versus E

(Kohtuasi C-657/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Maksuvabastused – Artikli 132 lõike 1 punkt g – Otseselt hoolekande ja sotsiaalkindlustusega seotud teenuste osutamine – Hinnangute koostamine hooldusvajaduse kohta – Maksukohustuslane, kelle on kaasanud hoolduskindlustuse meditsiiniteenistus – Heategevana tunnustatud organisatsioon)

(2020/C 414/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt D

Vastustaja kassatsioonimenetluses: E

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et

- sõltumatu eksperdi poolt selliste hooldusvajaduse hinnangute koostamine hoolduskindlustuskassa meditsiiniteenistuse nimel, mida viimane kasutab selleks, et kindlaks määrata, millistele hoolekande ja sotsiaalkindlustusega seotud teenustele on tema kindlustatutel õigus, kujutab endast otseselt hoolekande ja sotsiaalkindlustusega seotud teenuste osutamist, kui see on tingimata vajalik sellesse valdkonda kuuluvate tehingute teostamiseks;